

Ανακοίνωση για την έκρηξη στο Μαρί (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Ιούλη του 2011 στην ιστοσελίδα της [Νεολαίας](#) [Ενάντια στον Εθνικισμό](#).

Περιεχόμενο

Ανακοίνωση για την έκρηξη στο Μαρί

Στις 11/7 η έκρηξη στο Μαρί προκάλεσε την οργή όλων των Κυπρίων. Η αμέλεια, η έλλειψη σχεδιασμού, η άγνοια, η ανευθυνότητα και η ευθυνοφοβία ορισμένων, οδήγησε στην έκρηξη, στον θάνατο 13 ατόμων, στον τραυματισμό άλλων 60, στην καταστροφή του μεγαλύτερου σταθμού ηλεκτροπαραγωγής στην Κύπρο και άλλες περιβαλλοντικές επιπτώσεις που ακόμη δεν είναι ξεκάθαρες.

Η οργή που κατακλύζει τον κόσμο είναι τεράστια και δικαιολογημένη!

Ποιος φταίει;

Όλα τα δάχτυλα από την πρώτη μέρα μετά το ατύχημα δείχνουν στον πρόεδρο Χριστόφια και σίγουρα οι ευθύνες που έχει είναι τεράστιες. Οι ευθύνες του αφορούν κυρίως στην πολιτική απόφαση για να κατασχέσει τα εμπορευματοκιβώτια, και να τα κρατήσει χωρίς να προωθήσει τρόπους παράδοσης τους σ' αυτούς που τον ανάγκασαν να τα κατάσχει. Επίσης έχει πολιτική ευθύνη ως επικεφαλής μιας κυβέρνησης που ήξερε αλλά δεν έκανε τίποτα, όχι μόνο για την μετακίνηση των εμπορευματοκιβωτίων αλλά και για την προστασία των φαντάρων, των πυροσβεστών και των αξιωματικών που ήταν εκεί.

Παράλληλα έχει πολιτική ευθύνη γιατί στο όνομα της συναίνεσης εμπιστεύτηκε σε θέσεις κλειδιά άτομα άλλων πολιτικών παρατάξεων, οι οποίοι τον έχουν εκθέσει και τώρα επωμίζεται αυτός την ευθύνη. Όμως είναι φανερό ότι όλα τα κόμματα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο είχαν ευθύνες. Συμμετείχαν στην Επιτροπή Άμυνας της Βουλής, που ήξερε αλλά δεν έκανε τίποτα· η επιτροπή Ελέγχου της Βουλής που «δεν είχαν χρόνο» να μελετήσουν την έκθεση της Γενικού Ελεγκτή του Κράτους από το 2009· οι υπουργοί Άμυνας και Εξωτερικών που ήξεραν και δεν έκαναν τίποτα· και πολλοί γραφειοκράτες και τεχνοκράτες, που ήξεραν αλλά δεν προώθησαν και ολιγώρησαν για το θέμα, με αποτέλεσμα να μην προληφθεί το μοιραίο.

Φταίει έτσι και η πολιτική που εφαρμόζει ο Χριστόφιας και το ΑΚΕΛ, η πολιτική του «λαϊκού μετώπου» και η «θεωρία των σταδίων» που στηρίζεται στην συνεργασία με κόμματα της δεξιάς και τις δυνάμεις που εκπροσωπούν το κεφάλαιο προκειμένου να λυθεί, υποτίθεται, το εθνικό, και να επιτευχθεί «εθνική ενότητα» αφήνοντας για μετά, για ένα μακρινό και ακαθόριστο μέλλον, την πάλη για τα ταξικά δικαιώματα του λαού και την αλλαγή του συστήματος..

Όμως τελικά οι επιλογές αυτές επιφέρουν το αντίθετο! Τα κόμματα του κέντρου και της δεξιάς, εδώ και καιρό έχουν αρχίσει να τον πολεμούν. Χρησιμοποιούν τα προβλήματα που δημιουργεί το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, όπως η οικονομική κρίση, η ανεργία, η μετανάστευση, για να στρέψουν τον κόσμο ενάντια στο ΑΚΕΛ και τον Χριστόφια και την ίδια στιγμή να νομιμοποιήσουν στην συνείδηση του κόσμου την δική τους πολιτική ατζέντα. Αυτό κάνουν και τώρα με ακόμη πιο επιθετικό τρόπο. Αυτά τα ίδια κόμματα έχουν παίξει ενεργό ρόλο στο να δημιουργηθεί αυτό το κίνημα έξω από το προεδρικό ώστε με αυτό τον τρόπο να βγάλουν την ουρά τους έξω και να επωμιστεί όλες τις ευθύνες ο Χριστόφιας. Φυσικά πολλοί απογοητευμένοι πολίτες συμμετέχουν αυθόρμητα και χωρίς πολιτική προέλευση αλλά η διοργάνωση είναι ξεκάθαρο ότι μεθοδεύεται από διάφορες δεξιές και ακροδεξιές ομάδες.

Την ίδια στιγμή η πολιτική του τύπου «αν τους αγνοήσουμε δεν υπάρχουν» που ακολουθεί η κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ αναφορικά με τους ακροδεξιούς και τους φασίστες, αποδεικνύεται πως δεν αποδίδει. Οι ακροδεξιές ομάδες τα τελευταία χρόνια έχουν αποθρασυνθεί και από τη στιγμή που δεν υπάρχει απάντηση στα ζητήματα που πιάνουν – εθνικό, μετανάστευση, οικονομία – έχουν αρχίσει να αποκτούν έρεισμα στην κοινωνία λόγω της έντασης των αδιεξόδων.

Την οργή του κόσμου καπηλεύτηκε η δεξιά και η ακροδεξιά.

Από την πρώτη μέρα μετά την έκρηξη στο Μαρί, ο κόσμος βγήκε στους δρόμους να εκφράσει την οργή του. Τα ΜΜΕ ισχυρίζονται ότι η αντίδραση αυτή ήταν αυθόρμητη και πράγματι πολύς κόσμος αυθόρμητα κατέβηκε στις πλατείες μετά από πολύχρονη ανοχή των σκανδάλων.. Όμως πόσο αυθόρμητο είναι όταν το κάλεσμα για τις συγκεντρώσεις γίνονται από όλα τα ΜΜΕ, και όταν οι μηχανισμοί όλων των αντιπολιτευόμενων κομμάτων κινήθηκαν μαζικά και δραστήρια για να κατεβάσουν κόσμο; Πόσο αυθόρμητοι είναι οι ομιλητές που από την πρώτη στιγμή ζήτησαν το κεφάλι του Χριστόφια και δεν ασχολήθηκαν με την ανεπάρκεια της στρατιωτικής και κυβερνητικής μηχανής που δεν μπορούν να προβλέψουν και να διαχειριστούν μια κρίση. Αυτό ισχύει σε όλους του τομείς από τον ενεργειακό τομέα (έλλειψη πολιτικής εναλλακτικών πηγών ενέργειας) μέχρι τη φύλαξη «εμπορευμάτων» (στρατιωτικό και εκρηκτικό υλικό), μέχρι και την καταστροφή εκρηκτικών υλών που θεωρητικά χρήζει εξειδικευμένου τρόπου. Στο «αυθόρμητο» κάλεσμα του κόσμου συνεισέφεραν αποφασιστικά, ΕΥΡΟΚΟ, ΕΔΕΚ, Οικολόγοι, που έκαναν πολύ συστηματική δουλειά καθώς και το ΔΗΣΥ (μέσα από το Σύλλογο Φιλάθλων του ΑΠΟΕΛ).

Κανένας βέβαια δεν πήρε επίσημα την ευθύνη ούτε για τα καλέσματα των κινητοποιήσεων ούτε για την οργάνωσή τους. Κι έτσι άφησαν στους εθνικιστές και την ακροδεξιά – Σπίθα, Εμπροσθοφύλακες, ΚΕΑ, Κίνηση για την Σωτηρία της Κύπρου, και τους φασίστες της ΕΛΑΜ – με τις υποκριτικές δηλώσεις ότι είναι απλά πολίτες, ότι είναι ανένταχτοι, να πάρουν την ηγεσία του κινήματος. Όμως όσο κι αν φωνάζουν ότι είναι «απολίτικοι» και «ακομμάτιστοι» μέσα από τις ομιλίες τους και τα συνθήματά τους φαίνεται ξεκάθαρα η εθνικιστική και ακροδεξιά καταβολή τους.

Ανάμεσα στον θρήνο και την οργή για την έκρηξη, μπλέκονταν το εθνικό ζήτημα και η καταδίκη της εκ περιτροπής προεδρίας, η οικονομία και το μεταναστευτικό. Ανάμεσα σε συνθήματα για την δικαίωση των νεκρών φώναζαν «έξω οι μετανάστες» και «κάτω η κόκκινη κυβέρνηση». Όσο περνούσαν οι μέρες και πάρθηκε η απόφαση για την ηλεκτροδότηση από το Βορρά, προστέθηκε κι αυτό στο ρεπερτόριο και μια μέρα πριν τις πορείες καταδίκης της κατοχής, έγινε κάλεσμα στο «κίνημα» να συμμετέχει στις πορείες που οργάνωναν η ΕΦΕΝ και το ΕΛΑΜ. Την ίδια στιγμή στο χώρο έξω από το προεδρικό ομάδες επιδίδονταν στο φασιστικό χαιρετισμό, ελαφρώς αλλοιωμένο, κάνοντας το σήμα της νίκης.

Είναι πολύ καθαρή λοιπόν η στάση και η θέση των «απολίτικων συντονιστών» του κινήματος. Απαιτούν να φύγει ο Χριστόφιας αλλά απώτερος στόχος είναι να σταματήσουν τις διαπραγματεύσεις για το κυπριακό και να επιβάλουν τα νεοφιλελεύθερα μέτρα λιτότητας όπως, ιδιωτικοποιήσεις,

περικοπές σε μισθούς, μείωση φορολογιών για το κεφάλαιο, που δεν μπόρεσαν να κάνουν ακόμη.

Στο πλάι τους τα ΜΜΕ παίζουν το ρόλο του «κοινωνικού εισαγγελέα» και έχουν ήδη βγάλει τα πορίσματά τους με το να δημοσιεύουν επιστολές ακόμη και συνομιλίες που έγιναν ανάμεσα σε γραφειοκράτες και στελέχη της κυβέρνησης! Ενώ τα ΜΜΕ είναι τόσο «άξια» να αποκαλύπτουν τα σκάνδαλα, δεν κατάφεραν να αποκαλύψουν τους αυτοχρηζόμενους συντονιστές, τις ιστοσελίδες που έστελναν τα μηνύματα, τους προμηθευτές των μικροφωνικών συστημάτων και των πανό!!

Ο κόσμος βέβαια που ακολούθησε το κίνημα κατεβαίνοντας στο προεδρικό δεν είναι στη συντριπτική του πλειοψηφία εθνικιστές ή φασίστες. Κατεβαίνουν επειδή πραγματικά η έκρηξη στο Μαρί προκάλεσε απίστευτη οργή. Ο Χριστόφιας έχει απογοητεύσει πολύ κόσμο με τις πολιτικές του, με αυτά που δεν έχει κάνει, με τις ήπιες δηλώσεις του για τη διαχείριση της τραγωδίας και τα «χλιαρά» μέτρα διερεύνησης των αιτιών και των ευθυνών της τραγωδίας.

Είναι λύση να φύγει ο Χριστόφιας;

Θα ήμασταν αφελείς όμως αν πιστεύαμε πως αν πέσει ο Χριστόφιας θα ανέβει στην εξουσία μια άλλη κυβέρνηση, της δεξιάς, «διάφανη και αξιοκρατική» η οποία αμέσως θα διαχειριστεί καλύτερα την κρίση που προέκυψε και θα καταδικάσει τους ενόχους. Ας μη ξεχνάμε πως όλη η κρατική και στρατιωτική μηχανή εδώ και δεκαετίες έχει τακτοποιήσει σε θέσεις κλειδιά «πιστούς» όλων των κομμάτων και ιδιαίτερα της δεξιάς. Ας μας πουν τα ΜΜΕ, παραδοσιακά από ποιους ελέγχεται ο στρατός και οι θέσεις ανωτέρων λειτουργών και διευθυντών στο δημόσιο.

Πέραν τούτου είχαμε εδώ και δεκαετίες, την εμπειρία των διακυβερνήσεων των ΔΗΣΥ, ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ, με τις κατά καιρούς συμπράξεις και συμμαχίες τους, όπως και τις διαμάχες τους εκεί όπου τα πολιτικά ή οικονομικά τους συμφέροντα συγκρούονταν. Κανένας δεν έχει τιμωρηθεί ούτε συμβολικά για μια σειρά από σκάνδαλα ή εγκλήματα που προέκυψαν εν καιρώ δεξιών και κεντρώων κυβερνήσεων. Ας ρίξουμε μια ματιά στην ιστορία: Χρηματιστήριο, Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, S-300, «Ήλιος», φυσικό αέριο, ρουσφέτια και άλλα πολλά. Κανένας δεν τιμωρήθηκε, ούτε για τα τόσα άλλα στρατιωτικά ατυχήματα, σκάνδαλα, μίζες αλλά και αυτοκτονίες παιδιών που απλά καταγράφηκαν «στα ψιλά» των εφημερίδων. Ο κόσμος αντιδρά για όλα αυτά και όχι μόνο για το τελευταίο συμβάν.

Συνάμα αναφορικά με την πολιτική που θα ακολουθήσει μια νέα κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» ή άλλως «ευρύτερης αποδοχής», στην οικονομία και το κυπριακό, είναι ξεκάθαρη με βάση όλα όσα ακούονται τα τελευταία 3 χρόνια: : εθνικισμός και αδιαλλαξία στο Κυπριακό, ρατσισμός στο μεταναστευτικό, νεοφιλελεύθερες πολιτικές όπως αύξηση του ορίου αφυπηρέτησης, ιδιωτικοποιήσεις, μείωση μισθών και συντάξεων , μείωση ωφελημάτων στις ευάλωτες ομάδες και απαλλαγή του κεφαλαίου από το να επωμιστεί το κόστος της κρίσης

Μέσα από το ατύχημα φάνηκε η ανεπάρκεια και η δυσλειτουργία και διαφθορά που υπάρχει μέσα στο κρατικό μηχανισμό. Αυτό το χρησιμοποιούν οι νεοφιλελεύθεροι-δεξιοί για να καλύψουν και δικές τους αμέλειες και να προωθήσουν τις ιδέες τους περί ιδιωτικοποιήσεων. Το δημόσιο όπως είναι φυσικά δεν αρέσει σε κανέναν, εκτός από αυτούς που το καταχρούνται. Για να αλλάξει όμως δεν θα βοηθήσει ο περιορισμός του με απολύσεις και περικοπές ούτε με ιδιωτικοποιήσεις . Αντίθετα χρειάζονται άλλες ριζικές τομές.

Χρειάζεται ο έλεγχος και η διαχείριση του δημοσίου να είναι στα χέρια των εργαζομένων και της κοινωνίας. Οι προϊστάμενοι και οι αξιωματούχοι να είναι αιρετοί, εκλεγμένοι και ανακλητοί, και να μην πληρώνονται παραπάνω από ότι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι. Να υπάρχει διαφάνεια και έλεγχος από την υπόλοιπη κοινωνία για τον τρόπο που διαχειρίζονται τα χρήματα που προέρχονται από την

πληρωμή των φόρων μας, για τον τρόπο λειτουργίας και την αποτελεσματικότητα του δημοσίου και την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Γι 'αυτό απαιτούμε από μια «αριστερή κυβέρνηση» στην εξουσία να μην φοβηθεί να προχωρήσει άμεσα σε μέτρα ώστε:

- Να τιμωρηθούν οι ένοχοι.
- Να μην προχωρήσει σε κυβέρνηση εθνικής ενότητας και προσωπικοτήτων. Καμία εμπιστοσύνη στα κόμματα του κεφαλαίου.
- Να βγει δυναμικά ενάντια στον εθνικισμό τον ρατσισμό και την ακροδεξιά που έχουν οδηγήσει στην διχοτόμηση το νησί μας.
- Να λάβει μέτρα για την αποτελεσματικότητα του δημοσίου, περνώντας μέτρα εκδημοκρατισμού, διαφάνειας και ελέγχου από τους εργαζόμενους και την κοινωνία

Για να τα κάνει όλα αυτά βέβαια πρέπει να έρθει σε ρήξη με το κεφάλαιο και τα συμφέροντά του, και να βασιστεί τις δυνάμεις του, στον κόσμο και την κοινωνία. Πρέπει να προχωρήσει σε δυναμικά μέτρα όπως το να περάσει το τραπεζικό σύστημα στα χέρια της κοινωνίας καθώς και τους τομείς της οικονομίας που είναι κρίσιμης σημασίας όπως είναι οι κατασκευές και ο τουρισμός. Μπορεί να το κάνει αυτό ο Χριστόφιας και η κυβέρνηση του ΑΚΕΛ; Στο χέρι τους είναι. Η εκδήλωση για την καταδίκη της εισβολής στο προεδρικό όπου συγκεντρώθηκαν πάνω από 9000 κόσμος, δείχνει ότι αυτή η κυβέρνηση έχει τη στήριξη μαζικών τμημάτων της κοινωνίας. Όμως αν δεν στηριχτεί σε αυτόν τον κόσμο, αν δεν προχωρήσει σε μέτρα για την κοινωνία και όχι για το κεφάλαιο, αν δεν κοιτάξει πως θα συνδέσει τους αγώνες των ε/κ εργαζόμενων με αυτούς των τ/κ καθώς και με τους Έλληνες και υπόλοιπους Ευρωπαίους εργαζόμενους που σήμερα παλεύουν σκληρά ενάντια στις πολιτικές του κεφαλαίου, τότε η κοινωνική βάση της σημερινής κυβέρνησης θα αποδυναμωθεί δραματικά κι αυτό θα είναι καταστροφικό και για την Αριστερά και για την κοινωνία.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Μαρί](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2011](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:yar:mari1>

Last update: **2025/07/26 09:55**

